

# РЕШЕНИЕ

№ 1864

гр. Бургас, 24.08.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XL СЪСТАВ**, в публично заседание на  
шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАЛИН СТ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря ЗИНАИДА Г. МОНЕВА  
като разглежда докладваното от КАЛИН СТ. КУНЧЕВ Гражданско дело №  
20212120103474 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Искове по чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1, чл.92, ал.1 и чл.205 от ЗЗД, предявени от  
”Йеттел България” ЕАД /с предишно наименование “Теленор България” ЕАД/ против Ж. П.  
К. от гр.Бургас.

От Съда се иска да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответницата, че дължи на ищеца сумата от общо 2 157.85 лв., в това число – общо 211.40 лв. – неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 23.11.2016г., изменен с Допълнително споразумение от 28.11.2017г. – за предсрочното му прекратяване по вина на абоната и за предоставено мобилно устройство Nokia 6 Black с от-стъпка от стандартната цена; 6.98 лв. – неплатени услуги – такса за услуга ъпгрейд за отче-тен период 15.01.2019г. – 15.03.2019г. по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 03.10.2018г.; 55.32 лв. неустойка за предсрочното му прекратяване по вина на абоната; 1 812.24 лв. – лизингови вноски за мобилно устройство Apple iPhone XS 64GB Space Grey за периода от 15.01.2019г. до 02.09.2020г. по Договор за лизинг от 03.10.2018г., и 71.91 лв. – лизингови вноски за мобилно устройство Nokia 6 Black за периода от 15.02. 2019г. до 28.10.2019г. по Договор за лизинг от 28.11.2017г., ведно със законната лихва счи-тано от 19.01.2021г. до окончателното плащане, за която е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч. гр. дело № 328/2021г. на РС Бургас. Претендират се деловодните разноси.

Преписи от исквата молба и приложенията ѝ са връчени на ответницата с указание да подаде писмен отговор.

В законния месечен срок не е постъпил такъв.

В съдебното заседание К. заявява, че е платила по-голямата част от задълже-нията си, без да сочи конкретни суми, поради което счита исковете за частично основател-ни.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, на-мира за установено следното:

По заявление на "Йеттел България" ЕАД /с предишно наименование "Теленор България" ЕАД/ е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против Ж.П. К. за исковата сума – по ч. гр. дело № 328/2021г. на РС Бургас, приложено към на-стоящото.

В срока по чл.414, ал.2 от ГПК ответницата е възразила, включая и за изтекла давност.

Горното обуславя и наличието на правен интерес за ищцовото дружество от водене на предявените установителни искиове.

Представен е Договор за мобилни услуги с предпочетен номер\* сключен на от 23.11.2016г. между "Йеттел България" ЕАД и Ж. П. К. за абонамен-тен план "Нонстоп 30.99", със стандартна месечна абонаментна такса от 30.99 лв. и дого-ворена 19.36 % отстъпка от месечния абонамент за 24 месеца + стойността на допълнител-ните услуги, съобразно приложената Ценова листа, за срок от 24 месеца.

Страните са сключили и Допълнително споразумение към този договор на 28.11.2017г. за абонаментен план "Тотал 44.99 Коледа 2017" със стандартна месечна абонаментна такса от 44.99 лв. + стойността на допълнителните услуги, съобразно приложената Ценова листа, като срокът му е продължен до 28.11.2019г. На Ж.К. е предоставено и мо-билно устройство – Nokia 6 Black.

На същата дата те са сключили и Договор за лизинг за посоченото мобилно устройство с обща лизингова цена от 183.77 лв. с ДДС, платима на 23 равни месечни вноски, всяка от по 7.99 лв.

На 03.10.2018г. между тях е сключен Договор за мобилни услуги с предпочетен номер \* за абонаментен план "Тотал 24.99", със стандартна месечна абонаментна такса от 24.99 лв. + стойността на допълнителните услуги, съобразно приложената Ценова листа, за срок от 24 месеца, който след изтичането му се превръща в безсрочен.

На същата дата са сключили и Договор за лизинг за мобилно устройство Apple iPhone XS 64GB Space Grey, с обща лизингова цена – 2 152.57 лв. с ДДС, платима на 23 равни ме-сечни вноски, всяка от по 93.59 лв.

Представени са и данъчни фактури, издадени за абонаментните такси, цената на пол-званите услуги, дължими от ответницата по договорите за предоставяне на мобилни услу-ги, лизинговите вноски по договорите за лизинг, и неустойки, общо 2 807.85 лв., а именно: № 7284646150/15.02.2019г. – за отчетен период на потребление от 15.01 до 14.02.2019г., на обща стойност 684.03 лв. с ДДС, с включени задължения от предходен период на стойност 505.49 лв. и 178.54 лв. за текущия период, в това число месечни абонаментни такси по два-та договора за мобилни услуги, такса за услуга Upgrade, месечни лизингови вноски по два-та договора за лизинг; фактура № 7286093775/15.03.2019г. – за отчетен период от 15.02 до 14.03.2019г., на обща стойност 772,60 лв. с ДДС, с включени задължения от предходен период на стойност 684.03 лв. и 88.57 лв. за текущия период, от които: месечните абона-ментни такси и таксата за услуга Upgrade са с отрицателна стойност -13.01 лв. и месечните лизингови вноски по двата договора за лизинг на стойност 101.58 лв.,и данъчна фактура № 7287418127/15.04.2019г. – за отчетен период на потребление от 15.03 до 14.04.2019г. на об-ща стойност 2 807.85 лв. с ДДС с включени задължения от предходен период на стойност 772.60 лв. и 2 035.25 лв. за текущия период, от които: 286.71 лв. – неустойки за предсрочно прекратяване на двата договора за мобилни услуги и 1 748.54 лв. – вноски по двата догово-ра за лизинг.

По твърдения на ищеца, отрицателните стойности на абонаментните такси във втората фактура се дължат на приспадането между таксата за посочения отчетен период, съобразно броя дни, през които клиентът е ползвал услугите на оператора и таксата за предварително начислен пълен брой дни. С надвесените плащания за предходен период са погасени всич-ки задължения по фактура № 7284646150/15.02.2019г., с изключение на част от лизингова вноска за мобилно устройство Apple iPhone в размер на 34.03 лв.

Въз основа на така обсъдените писмени доказателства, неоспорени по надлежния ред в хода на настоящото производство, следва да се направи извод, че между страните са възникнали и съществували твърдените в исковата молба облигационни правоотношения, основани на договорите за мобилни услуги от 23.11.2016г. и 03.10.2018г., и допълнителното споразумение към първия от тях, сключено на 28.11.2017г., включително за периода от 15.01.2019г. до 15.03.2019г., както и по Договорите за лизинг от 28.11.2017г. и 03.10.2018г., а потреблението по тях е било фактурирано общо по клиентския № на абоната – 005745553.

Във връзка с представените с исковата молба писмени доказателства – два броя данъчни фактури, издадени за посочения по-горе клиентски номер за исковия период, както и крайна фактура № 7287418127/15.04.2019г., на обща стойност 2 807.85 лв., и за установяване на задълженията на ответницата по договорите, по делото е допуснато извършване на ССЕ. От заключението на вещото лице по нея се установява, че те са осчетоводени в счетоводството на ищеца, което е редовно водено, и съобразно разпоредбата на чл.182 от ГПК следва да се ценят като доказателство, досежно отразените обстоятелства по предоставянето на мобилните услуги. Към 31.01.2019г. са били налице задължения за предходен период в размер на 505.49 лв. Към тях са натрупани стойностите по издадените три броя фактури: № 7284646150/15.02.2019г. на стойност 178.54 лв., № 7286093775/15.03.2019г. на стойност 88.57 лв. и № 7287418127/15.04.2019г. на стойност 2 035.25 лв., като общият размер на вземанията възлиза на 2 807.85 лв. По тях са отразени плащания в размер на 650 лв., извършени в периода 04.12.2019г. – 28.07.2020г., като е останала общо дължима сума в размер на 2 157.85 лв., в това число: 34.03 лв. – неплатен остатък по фактура № 7284646150/15.02.2019г., 88.57 лв. – неплатен остатък по фактура № 7286093775/15.03.2019г. и 2 035.25 лв. – неплатен остатък по фактура № 7287418127/15.04.2019г. Т. е., погасени са вземанията за минал период по първата фактура в размер на 505.49 лв., както и частично текущото задължение по нея, като е останал неплатен остатък в размер на 34.03 лв.

Констатирано е, също така, че с последната фактура са начислени неустойки по двата договора за мобилни услуги в общ размер на 286.71 лв., от които по договор с предпочетен номер \* – 112.47 лв. неустойка за услуга и 111.78 лв. неустойка за устройство, и по договор с предпочетен номер \* – неустойка за услуга в размер на 62.46 лв., както и общо 1 748.54 лв. – лизингови вноски, в това число: 1 684.62 лв. – по договора за лизинг на Apple iPhone /18 x 93.59 лв./ и 63.92 лв. по този за Nokia /8 x 7.99 лв./ Към датата на изготвяне на заключението – 09.03.2022г. неизплатените суми са в размер на 2 157.85 лв. и не са налице други плащания, освен описаните 650 лв., направени до 28.07.2020г.

При нейна доказателствена тежест, ответницата не е ангажирала доказателства да е заплатила на ищеца изцяло дължимите месечни абонаментни такси и стойността на предоставените ѝ телекомуникационни услуги за отчетен период от 15.01.2019г. до 15.03.2019г., както и лизинговите вноски, всички с настъпил падеж към датата на приключване на съдебното дирене. Предявените искове по чл.422, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.205 от ЗЗД досежно същите се явяват частично доказани по основание и по размер, както следва:

Претенцията за сумата от 6.98 лв. – неплатени услуги – такса за услуга ъпгрейд за отчетен период 15.01.2019г. – 15.03.2019г. по Договора за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 03.10.2018г. е неоснователна, поради погасяване на задължението чрез прихващане с таксата за предварително начислен пълен брой дни, съгласно заключението на вещото лице и отразеното в приложението към фактура № 7286093775/15.03.2019г.

Претенцията за лизинговите вноски за мобилното устройство Nokia е основателна до размер от 63.92 лв. и следва да се отхвърли за горницата – до претендираните 71.91 лв., поради погасяване на задължението чрез прихващане с таксата за предварително начисления пълен брой дни, съгласно заключението на вещото лице и отразеното в приложението към фактура № 7286093775/15.03.2019г.

Претенцията за лизинговите вноски за мобилно устройство Apple iPhone е основателна до размера на 1 807.22 лв., от които 34.03 лв. – част от вноски 5 по фактура № 7284646150/15.02.2019г., 88.57 лв. – част от вноски 6 по фактура № 7286093775/15.03.2019г. и 1684.62 лв. – 18 вноски по последната фактура, и следва да се отхвърли за горницата до претендираните 1 812.24 лв. като неоснователна, поради погасяване на задължението чрез прихващане с таксата за предварително начислен пълен брой дни, съгласно заключението на вещото лице и отразеното в приложението към фактура № 7286093775/15.03.2019г.

Върху главницата се дължи законната лихва от подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в съда – 19.01.2021г., до окончателното ѝ изпълняване.

Възражението за погасяване на вземанията по давност е неоснователно, защото по отношение на тях, към горната датата, предвиденият в чл.111, б.”в” от ЗЗД тригодишен срок не е бил изтекъл.

По отношение на неустойките, начислени на основание чл.11 от Договора за мобилни услуги за предпочетен номер \* от 03.10.2018г. и чл.4 от Допълнителното споразумение от 28.11.2017г. към Договора за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 23.11.2016г., и коментирани по-горе, при обсъждането на заключението на вещото лице по ССЕ, претенциите са неоснователни.

В чл.11 на сключения от страните договор с предпочетен номер \* е предвидено, че ако бъде прекратен преди изтичането на уговорения срок по вина или инициатива на клиента, или при нарушение на задълженията му по него, включая и по ОУ, последният дължи неустойка, равна на сбора от стандартните за съответния план месечни абонаменти до края на срока, но не повече от трикратния размер на стандартната месечна абонаментна такса без ДДС, както и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок.

Аналогична е разпоредбата и на чл.4 от допълнителното споразумение от 28.11.2017г. към договора с предпочетен номер \*, който също предвижда че ако бъде прекратен преди изтичането на уговорения срок по вина или инициатива на клиента, или при нарушение на задълженията му по него, включая и по ОУ, последният дължи неустойка, равна на сбора от стандартните за съответния план месечни абонаменти до края на срока. В него, обаче, не е предвидено ограничение до трикратния размер на стандартната месечна абонаментна такса без ДДС. В чл.5 е предвидено, че ако е предоставено устройство за ползване на услугите, потребителят дължи и разликата между неговата стандартна цена в брой без абонамент, съгласно действащата към момента на прекратяването на договора ценова листа и платената от него при получаването цена в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг.

Съдът намира, че неустойката по чл.11 от Договора за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 03.10.2018г. не излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.

Безспорно се установи в хода на настоящото производство, че ответницата не е платила на ищеца в срок дължимите месечни абонаментни такси и потребление за предоставените ѝ в периода 15.01.2019г. – 15.03.2019г. мобилни услуги, както в срока по чл.27 от Общите условия на дружеството – указания във фактурите такъв, но не по-късно от 18 дни след издаването им, като същите са били погасени с голямо закъснение.

Съгласно чл.75 от приложимите Общи условия, при неспазване на което и да е задължение по Част XIII или в случай че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, мобилният оператор има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, а в чл.19б, б.”в” е предвидено, че ако клиентът не е заплатил дължимите суми след изтичане на сроковете за това, той може да прекрати едностранно индивидуалния договор с

него или да откаже сключването на нов.

Нито в договора, обаче, нито в Общите условия на "Йеттел България" ЕАД, е уреден редът за едностранното му прекратяване от доставчика на услугата по вина на абоната, поради което приложение следва да намери разпоредбата на чл.87, ал.1, изр. посл. от ЗЗД, а именно – с нарочно писмено изявление, както това е уговорено изрично за потребителя – в чл.19а от ОУ.

При доказателствена тежест за ищеца да установи пълно и главно обстоятелствата, на които основава претенцията си – в случая, че надлежно е упражнил правото си да прекрати действието на процесния договор, сключен с ответницата, респективно – в негова полза да е възникнало вземане за уговорените неустойки, той не е ангажирал каквито и да било релевантни доказателства, а в исковата молба дори не е посочил датата, на която твърди да е сторил това.

При това положение, следва да се приеме, че за К. не е възникнало валидно задължение да заплати на "Йеттел България" ЕАД уговорената неустойка, включително в претендирания от дружеството размер от 55.32 лв. по Договора за мобилни услуги с пред-почетен номер \* от 03.10.2018 г. и сборна неустойка от 211.40 лв. по Договора за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 23.11.2016г. и Допълнително споразумение към него от 28.11.2017г., за предсрочното прекратяване по вина на абоната и за пре-доставеното му за ползване устройство "Nokia 6 Black", с отстъпка от стандартната цена, съгласно т.5.

В допълнение, по отношение на неустойката по чл.4 от Допълнителното споразумение от 28.11.2017г. – за предсрочното прекратяване на Договора за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 23.11.2016 г., следва да се посочи и следното:

Съгласно чл.92 от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

Според разясненията, дадени в т.3 от [Тълкувателно решение № 1/15.06.2010г. по т. дело № 1/2009г.](#) на ОСТК на ВКС, нищожна поради накърняване на добрите нрави е клаузата за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции, като тази преценка следва да се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора.

В настоящия казус, преценен от гледна точка на справедливостта и добросъвестността в гражданските и търговски правоотношения, уговорената неустойка в размер на всички месечни такси по договора, от датата на едностранното прекратяване от оператора до края на срока му, е в очевиден разрез с присъщите ѝ по закон обезпечителна и обезщетителна функции, тъй като не е съобразена с естеството на обезпеченото задължение и с възможните вреди при неизпълнението му от абоната. Същата има подчертано санкционен характер и би довела до това – без да предоставя ползване на услугата, доставчикът да получи имуществена облага от насрещната страна в същия размер, като тази, която би реализирал, ако договорът не беше прекратен. А подобен несправедлив правен резултат е несъвместим с добрите нрави, защото създава условия за неоснователно обогатяване на търговеца и води до извод, че неустойката излиза извън присъщите ѝ по закон функции още към момента на уговарянето ѝ.

Предвид горното, Съдът намира, че клаузата за неустойката нарушава добрите нрави и на основание чл.26, ал.1, пр.3 от ЗЗД същата е нищожна.

На следващо място – уговорената неустойка е нищожна и поради противоречието ѝ с разпоредбите на ЗЗП. Ответницата притежава качеството "потребител" по смисъла на § 13, т.1 от ДП на ЗЗП, като физическо лице, на което са предоставяни далекосъобщителни услуги от ищеца – мобилен оператор.

Съгласно чл.143 от ЗЗП, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до

значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя.

В т.5 от същата разпоредба е предвидено, че такава е и тази, която задължава потребителя, при неизпълнение на неговите задължения, да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка.

Съгласно чл.146, ал.1 от ЗЗП, неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално, а в ал.2 е предвидено, че не са индивидуално уговорени тези, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаи на договори при общи условия. Тежестта за доказване, съобразно ал.4, е за търговеца или доставчика, а ищецът не е ангажирал надлежни доказателства в тази насока, поради което следва да се приеме, че представеният по делото договор е бланков и неустоечната клауза не е била предмет на предварително договаряне между мобилния оператор и абоната.

В крайна сметка въз основа на нищожната клауза за неустойка за ответницата не е възникнало валидно задължение да заплати на ищеца такава, включително и в размер на преценените три месечни абонаментни такси.

В Договора за мобилни услуги, във връзка с който е сключен и този за лизинг, е предвидено и че в случай на прекратяването му преди изтичане на уговорения срок по инициатива или вина на потребителя, последният дължи разликата между цената на устройството без абонамент, съгласно последно актуалната ценова листа на оператора и платената такава в брой при предоставянето му или общата лизингова цена.

При негова доказателствена тежест, ищецът не е ангажирал надлежни доказателства за наличието на разлика в цената на предоставеното на ответницата мобилно устройство в сочения по-горе смисъл, евентуално за нейния размер.

Поради изложеното, следва да се приеме, че исковете по чл.422, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.92, ал.1 от ЗЗД – досежно сумите: 211.40 лв. – сборна неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 23.11.2016г., изменен с Допълнително споразумение от 28.11.2017г. за предсрочното му прекратяване по вина на абоната и за предоставено мобилно устройство "Nokia 6 Black" с отстъпка от стандартната цена, както и сумата 55.32 лв. – неустойка по Договора за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 03.10.2018г., за предсрочното му прекратяване по вина на абоната, следва да се отхвърлят, като неоснователни.

На ищеца следва да бъдат присъдени направените в заповедното и настоящото производство разноски, съразмерно с уважената част от исковете – общо 192.92 лв. за държавни такси, 130.37 лв. – депозит за вещното лице по ССЕ и общо 714.41 лв. – платени адвокатски възнаграждения.

По изложените съображения, Съдът

## РЕШИ:

**ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на Ж. П. К., ЕГН: \*\*\*\*\*, че същата **дължи** на "Йеттел България" ЕАД, ЕИК: \*, седалище и адрес на управление: гр.София, ЖК "Младост 4", Бизнес Парк София – сграда № 6, сумата от общо **1 871.14 лв.**, от която: 1 807.22 лв. – лизингови вноски за мобилно устройство Apple iPhone XS 64GB Space Grey за периода от 15. 01.2019г. до 02.09.2020г. по договор за лизинг от 03.10.2018г. и 63.92 лв. – лизингови вноски за мобилно устройство Nokia 6 Black за периода от 15.02.2019г. до 28.10.2019г. по договор за лизинг от 28.11.2017г., за която е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч. гр. дело № 328/2021г. на РС Бургас, като

**ОТХВЪРЛЯ** претенцията по чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД за сумата от 6.98 лв. – неплатени услуги – такса за услуга ъп-грейд за отчетен период 15.01.2019г. – 15.03.2019г. по договор за мобилни услуги с пред-почетен номер \* от 03.10.2018г.; за горницата над уважените 1 807.22 лв. – ли-зингови вноски за мобилно устройство Apple iPhone XS 64GB Space Grey за периода от 15. 01.2019г. до 02.09.2020г. по договор за лизинг от 03.10.2018г. до претендираните 1 812.24 лв.; за горницата над уважените 63.92 лв. – лизингови вноски за мобилно устройство Nokia 6 Black за периода от 15.02.2019г. до 28.10.2019 г. по договор за лизинг от 28.11.2017 г. до претендираните 71.91 лв.; претенцията по чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл.92, ал.1 от ЗЗД, за сумата от общо 211.40 лв. – сборна неустойка по договор за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 23.11.2016г., изменен с допълнително споразумение от 28.11.2017г. – за предсрочното му прекратяване по вина на абоната и за предоставеното мобилно устрой-ство Nokia 6 Black, с отстъпка от стандартната цена, и за сумата от 55.32 лв. – неустойка по договор за мобилни услуги с предпочетен номер \* от 03.10.2018г. – за предсроч-ното му прекратяване по вина на абоната, *като неоснователни.*

**ОСЪЖДА** Ж. П. К. да **заплати** на “Йеттел България” ЕАД напра-вените в заповедното и настоящото производства разноски – общо **192.92 лв.** за държавни такси, **130.37 лв.** – депозит за вещото лице по ССЕ, както и платени адвокатски възнаграж-дения в общ размер от **714.41 лв.**

Решението подлежи на обжалване пред ОС Бургас – в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд – Бургас:** \_\_\_\_\_